

at Obligationsejerne faar Ret til at vælge den gamle Noteringsform, hvis de foretrækker den. Selv om Ejeren har sit Navn tegnet paa Papiret, vil han imidlertid kunne transportere det videre uden at tegne Transport paa Papiret, idet Notering af Transporter ogsaa her kan ske paa Grundlag af en løs skriftlig Transport og Noteringsbegæring, jfr. herved § 39, 4de Stykke. Iøvrigt indeholder § 42 Bemyndigelse for Justitsministeren til at fastsætte nærmere Regler om Fremgangsmaaden.

Til § 38.

De her foreslaaede Bestemmelser tilsigter at yde den Ejer, der har ladet et Gælds brev notere paa sit Navn, Beskyttelse ved at vanskeliggøre, at en uberettiget paa Grundlag af en fask Transport fra Ejeren faar Gælds brevet betalt af Skyldneren. De indeholder den Afvigelse fra Reglerne i § 19, at Skyldneren ikke frigøres ved en saadan Betaling, hvis Transporten er unoteret. Til Gengæld gives der Skyldneren Ret til at nægte at betale til nogen, der støtter sin Ret paa en unoteret Overdragelse, saaledes at han eventuelt kan deponere Beløbet. Skyldneren maa derfor normalt henwise den mødende til først at lade Obligationen notere. Bestemmelserne bygger paa, at Kravet om Notering maa antages i mange Tilfælde at ville forhindre Udbetaling til en uberettiget, eventuelt ved helt at afholde ham fra at møde med Obligationen, jfr. herved §§ 40 og 41. Naar de kun omfatter falsk Overdragelse og ikke f. Eks. Overdragelser, der er foretaget af umyndige eller af andre Grunde er ugyldige, skyldes det, at der formentlig kun er Trang til et særligt Værn overfor Falsk. Bortset herfra finder de almindelige Regler i § 19 Anvendelse.

Til § 39.

Denne Paragraf, der er Hovedbestemmelsen i Kapitel 5, indeholder Reglerne om Fortabelse af Rettigheder over noterede Gælds breve ved Overdragelse til godtroende Erhverver. Den gør de almindelige

Eksstinktionsregler i § 14 anvendelige med visse Ændringer.

Den vigtigste af disse Ændringer gaar — til Beskyttelse af noterede Rettigheder — ud paa, at den noterede Ret ikke, som efter § 14, fortæbes straks ved Overdragelsen og Overleveringen af Gælds brevet, men først naar Erhververen har faaet Gælds brevet noteret paany, enten paa sit Navn eller paa Ihænde haveren. Og selv om saadan Notering foretages, indtræder Eksstinktion dog ikke, hvis Erhververen, inden han faar Meddelelse om Noteringen, har faaet Kundskab om Overdragerens manglende Kompetence. Den omhandlede Regel gælder kun, hvor Overdragelsen foretages af en anden end den, paa hvis Navn Gælds brevet er noteret. Den finder altsaa Anvendelse i Tilfælde, hvor Gælds brevet overdrages til Erhververen, f. Eks. af en Person, der har tilvendt sig det hos ham deponerede Gælds brev og udfærdiget falsk Transport til Ihænde haveren, eller som ved Svig har faaet den noterede Ejer til at overdrage Gælds brevet til Ihænde haveren, alt forudsat, at denne Transport til Ihænde haveren ikke er blevet noteret, før Bedrageren foretog sin Overdragelse. Men hvis Gælds brevet transporteres til Erhververen af en umyndig eller falleret Ejer, paa hvis Navn det er noteret, kommer Reglerne i § 14 uændret til Anvendelse. Den foreslaaede Bestemmelse giver vel ikke Ejeren samme Sikkerhed som Reglerne i Fr. 1844, men den aabner ham dog — hvis han i Tide, d. v. s. inden ny Notering er sket, opdager, at Gælds brevet er bortkommet. — Mulighed for at undgaa Tabet ved at foretage Anmeldelse i Henhold til § 40. Og i mange Tilfælde vil Gælds brevet formentlig overhovedet ikke fremkomme til Notering. Paa den anden Side sikres Erhververen fuldtud ved, at han bliver beskyttet mod Vindikation allerede ved Noteringen og ikke først efter Forløbet af en længere Frist som efter Fr. 1844.

Paa Overdragelse af Gælds breve, der er noteret paa Ihænde haveren, anvendes Reglerne i § 14, 1ste Stykke. Den, der har